

In de 'spotlight' Arjan Bosscha.

Wie is Arjan ofwel wat denk jij wat anderen zeggen over jou 'dit is typisch Arjan'?

Nou over mezelf hè... dat is altijd een lastige. Ik zou zeggen; ik ben met veel dingen tegelijk bezig. Ik denk, dat ze dit wel herkennen en dat ik chaotisch kan zijn en druk. Sociaal vind ik mezelf, ook een verbinder, maar sommigen zullen ook zeggen irritant en dat zal best zo zijn, want ik interfereer vaak in situaties met anderen. Ik weet nog wel in mijn huisartsenpraktijk als ik dan zo deed, dat anderen mij wel heel aanwezig vonden.

Wat ik van mezelf herken is dat ik het leuk vind om met veel dingen tegelijk bezig te zijn. Een collega zei eens, dat hij me heel gestructureerd vond en dat is denk ik ook wel een kant van mij. Maar bovenal ben ik een chaos-denker. Wat ik leuk vind aan chaos is het onvoorspelbare en dat je moet improviseren. Dat is wat ik ook in de muziek doe; eerst is er wat gerommel voordat er iets moois van komt.

Zo is dat ook zo voor mij in de elfstedencommissie. Ik weet nog dat Hielke zei 'nou dat moeten we dan nu maar niet doen'. Ik denk dan, laten we eerst eens gaan bedenken hoe het eventueel wel zou kunnen, is het niet linksom dan misschien rechtsom en zo ontstaat er op een gegeven moment iets waardoor het wel kan. Dat vind ik nou echt mijn rol binnen deze commissie.

Waar ben je geboren en opgegroeid?

Ik ben in Balkbrug geboren, een klein dorpje tussen Hoogeveen en Ommen nog net in Overijssel zo'n 300 meter op de grens met Drenthe. Daar heb ik tot mijn 16e gewoond tot ik ging studeren in Groningen. Tja in Groningen, omdat mijn broer daar studeerde en van welke club werd je lid, nou van Vindicat, omdat mijn broer daar lid van was; zo ging dat toen.

Het liefste was ik lid geworden van Albertus Magnus, dat was een wat mildere club; Unitas niet, want dat was voor wollensokken en Vera (nu C.S.F.R.) ook niet want dat was een christelijke vereniging. Ik ben 3 jaar lid geweest ... jullie denken vast 'dat is best lang' ...

Toen kon je alleen lid worden van een roeiclub als je ook lid was van een studentenvereniging. Zo ben ik bij Aegir terecht gekomen en dat ging meteen in het eerste jaar al fantastisch. Je moet weten, ik heb astma en kreeg daar zelfs prednison voor wat ook een beetje de groei heeft geremd, maar het roeien ging als een tierelier. Ik had in die tijd een berenconditie, want we trainten zes keer in de week voor de Varsity. Ik heb toen met mijn longarts overlegd of ik daaraan mee kon doen, maar dat leek hem geen goed idee. Ik heb het daarna nog een keertje met hem besproken, want ik voelde me namelijk erg goed en had ook minder last van de astma, maar hij was zeer stellig; geen goed idee, je mag wel fuif-roeien. Dat was niets voor mij en toen ben ik gestopt met roeien.

Waarom ben jij gaan roeien bij Wetterwille?

Dat heeft te maken met Gea. Hidde (onze zoon) ging eerst naar Rood-Geel, maar hij vond uiteindelijk het voetballen helemaal niets en ging toen met vriendje Jan, hier verderop uit de straat, naar roeien. Gea en Pietie (de moeder van Jan) roeiden toen al een lange tijd samen in een gestuurde C1, de voorganger van de Emergo. Ze hebben volgens mij heel wat afgekletst in de boot.

Hidde zat bij de Jeugdclub, waar Hans Spiekstra en Bram Streefland de begeleiders van waren. Die hebben daar echt veel feest gevierd en plezier gehad; ook feesten die nu niet meer zouden

kunnen zoals een feest met een ****hoek.

We hebben het dan over de jaren 1990 – 1995. Hidde roeide niet veel en toen ze tijdens een wedstrijd op het Twentekanaal verloren van een ploeg meisjes is hij ermee gestopt. Hidde komt uit de tijd van Alex Wiersma en de broertjes Jongema; zij waren serieuzere roeiers dan Hidde. Hidde heeft ook nog in het Jeugdbestuur gezeten; ik zal de foto eens pakken en misschien kan die aan de wand in de soos...

Hoe besteed jij je vrije tijd het liefst, naast het roeien?

Oh wacht even, je wou nog weten waarom ik ben gaan roeien! Dat komt omdat Gea zei 'misschien moet je weer gaan roeien'. Ik dacht, ach misschien is dat toch wel leuk. Ik hebt toen heel informeel en zonder instructie 'voor geroeid' bij Monique Milius en dat ging wel goed; zo is dat begonnen. Dit was zo ongeveer in 1995!

En nou 'hoe ik mijn vrije tijd het liefste besteed'. Ja, ik zou zeggen bij Gea in bed, maar dat is een hele flauwe... maar ook met klussen met mijn vriend Feiko. Feiko en ik kunnen het heel goed met elkaar vinden en als we zo samen klussen gaat er een heel proces aan vooraf; het denkwerk, het met elkaar sparren en het zoeken naar de beste oplossingen. Hij heeft een boerderijtje gekocht en houdt van klussen, dus daar klussen we veel. Mijn laatste klus hier in huis, was het vervangen van de kookplaat want er zat een barst in.

Ik ken Feiko van de muziek. Muziek maken doe ik graag, saxofoon spelen en piano. Ik speel in een band; onlangs hebben we een jubileumconcert gehad met Eric Vloemans, dat was heel leuk. Waarom dat zo leuk is, dat heeft misschien ook wel wat met roeien te maken.

Onze band bestaat zo'n 30 jaar en is ontstaan vanuit de muziekschool. Het was een onderdeel van het conservatorium voor lichte muziek in het Gemeentehuis van Huizum; de band is daar opgezet als een soort van proef en is later geprivatiseerd. Het was altijd heel plezierig en na het spelen gingen we vaak uitgebreid naar café Rembrandt of naar de Kannegieter naast Theater Romein (de Westerkerk). Ik weet niet of je die kroeg kent? We zaten daar wel tot 3 uur in de ochtend. We zijn met de band ook naar Zweden geweest en naar Engeland naar een kostschool. Dat was ook helemaal te gek!

De band heet de Big Mill band (staat voor grote molen) en ik zit hier al heel lang bij, dat komt vooral omdat het er heel plezierig aan toe gaat; we maken veel grapjes, veel lachen en dat is echte ontspanning.

Net als met roeien denk ik wel eens; hè verdorie, ik heb even helemaal geen zin. Dan blijf ik het liefst liggen, maar dan ga ik toch en dat geeft veel plezier en ik kom er altijd uitermate opgefrist vandaan. Dit is natuurlijk ook de belangrijkste reden om dit te blijven doen.

Wat brengt Wetterwille jou nog meer dan behalve het sportieve gedeelte?

Nou ja, contact hè. Het is altijd ontzettend leuk om met z'n vieren te roeien, dat vind ik leuker dan solo roeien, skiffen. Dat heb ik altijd veel gedaan, maar nu iets minder. Het is eigenlijk hetzelfde als in de band spelen; als je het samen voor elkaar krijgt om in een flow te komen dan kost het ook weinig inspanning. Ik weet niet of je dit herkent, maar als het mooi loopt en de timing is goed dan is dat fantastisch roeien. Zo is dat ook met het spelen in de band!

En na die tijd is het uiteraard gezellig met elkaar. Er is wel eens voorgesteld om een vrouw uitnodigen in de groep. Maar ja, moeten we dat wel doen? Mannen onder elkaar hebben toch een bepaald sfeertje en ik weet niet of dat dan zo blijft of dat dat anders wordt.

Wat wilde je worden toen je klein was?

Daar dacht ik toen nog niet over na. Ik had geen idee wat ik wilde worden. Ik werd destijds door mijn ouders naar een beroepskeuzebureau gestuurd en daar kwamen drie beroepen uit.

Planoloog - dus het plannen hoe steden in elkaar zitten en daar wat mee doen -, architectuur en ook medicijnen, geneeskunde dus. En voor mijn gevoel, ik weet niet waarom en of dat waar is, maar voor mijn gevoel zat geneeskunde er tussenin. En gevoel telt hè?

Ik ben dus geneeskunde gaan studeren. En ja, dat deed je gewoon. Heb ik er veel over nagedacht? Nee... en ik denk dat ik achteraf heel graag de Design Academy had willen doen, in Eindhoven maar die was er toen nog niet. Dat is een beetje een combinatie van techniek en ontwerpen; dat vind ik een hele mooie combinatie. Maar dat is achteraf hè? Ik wist toen nog niet eens van het bestaan. Dus ik ben geneeskunde gaan studeren.

En ja, omdat ik mijn vakantie een keer verkeerd had gepland ben ik gezakt in het derde jaar.

Ik heb toen dat jaar 'psychologie in de medische situatie' gedaan. Ik heb daar veel geleerd over statistiek want ik weet niet of jullie het weten maar in psychologie zit vele malen meer statistiek dan in medicijnen.

Maar ik had ook als principe dat ik altijd met vakantie ging. Ik heb toen een paar keer vakantiekolonies in Frankrijk gedaan, kinderkolonies, en ik had mij een week vergist. Ja, en toen had ik geen tijd meer om voor de studie alles voor te bereiden.

Ik praat nu over 1969, dat was een beetje de hippy-achtige tijd. Psychologie was opgedeeld in sectoren en in die sector gebeurde het. De sector waarin ik zat was ongeveer 40 personen groot en in die sector mocht je zelf bepalen hoeveel punten je voor een boek kreeg (lachend).

Althans, daar discussieerden we dan over; dan ging het over de hoeveelheid tijd die je aan een boek besteedde of hoe groot het boek was. "Ja, hallo, de één is zo langzaam, ja dan kan ik ook wel punten verzamelen". Ha, ha, ja zo was de sfeer in die tijd. Allerlei dingen gebeurden daar. Ik vond het fantastisch om mee te maken. Anderen vonden het moeilijker, omdat er minder structuur was.

Wie of wat inspireert jou?

Even stilte. Nou, ik zou bijna zeggen dat chaos mij inspireert. Ik vind het altijd erg leuk als dingen niet helemaal zo gaan als het zou moeten. Ja waarom, ik weet het niet. Van onze jongens vond ik de pubertijd eigenlijk het leukste want er gebeurde altijd wel iets tot ergernis of tot vermaak.

Vind ik dat inspirerend? Ja, dat er onverwachte dingen gebeuren, waardoor je een soort beweging krijgt. Chaos kan mij inspireren, het maakt wat los.

Wat maakt jou blij?

Zucht ja, wat maakt mij blij. Nou daar hebben we het al een beetje over gehad. Net als bij roeien en muziek maken, als de timing goed gaat – en het is niet altijd makkelijk om dat te bereiken – maar als je dan merkt dat er een soort flow komt, dat vind ik geweldig. Dat maakt mij wel heel blij.

Enne ... ja en verder, ik tuinier meer. Ik ben de laatste tijd meer bij huis dus ik tuinier ook meer en nu in deze periode word je natuurlijk ook blij van de mooie bloesems en het voorjaar. Dat is fantastisch. En verder; ik kan ook wel eens verdrietig zijn, maar voor mijn gevoel ben ik niet gauw echt somber; ik ben aardig opgeruimd van aard. Ik kan wel eens chagrijnig overkomen, maar dat ben ik meestal kort maar krachtig.

Wat mij ook blij maakt is verbinding. Dat geldt voor in de boot en voor de band.

Het omgekeerde is dat ik wel eens ruzie met iemand heb gehad, die zomaar zei dat iets 'zo en zo' moest gebeuren. We waren toen gezamenlijke met een project bezig. Toen zei ik "ja luister, óf jullie hebben het nu al beslist, dan hoeven we niet verder te discussiëren, óf wij doen mee aan dit proces". Gelukkig is het niet zo geworden zoals het bedacht was.

Maar waarom ergerde mij dat? Omdat je zogenaamd doet alsof je naar verbinding zoekt, maar dat dan toch niet doet. Ja, als je mij boos wilt hebben, dan moet je zoiets doen. Kom op zeg.

Dus ik word blij als het lukt om een soort verbinding te krijgen. Daar hecht ik waarde aan.

Dat geldt ook voor Wetterwille. We zijn ooit begonnen met 'boeien en binden'. Daar was Hans Verwijs mee begonnen en daar ben ik nog een tijd mee door gegaan.

Dat had ook met verbinden te maken. Je best ervoor doen dat er wat gebeurt. Je hoeft dus niet te bepalen wát er gebeurt maar dát er wat gebeurt in gezamenlijkheid.

Jij hebt al heel wat vrijwilligerswerk gedaan bij Wetterwille? Kun je daar iets over vertellen?

Ja, ik heb inderdaad al heel wat vrijwilligerswerk gedaan. Ik denk dat ik als eerste in de barcommissie heb gezeten. We hebben toen het kaartensysteem ingevoerd. En veel dingen gedaan en georganiseerd. Dat vond ik leuk. Het instructiewerk en de elfstedencommissie geven me veel voldoening. Echter na de komende ERM ga ik definitief weg uit deze commissie. Ik kan het niet meer combineren met de thuissituatie, want ik wil niet zomaar meer weg. De caravan staat ook weer buiten, maar wij gaan denk ik niet meer met de caravan op pad. Het wordt nu een huisje of een hotel en dan fietsen we op een tandem. Ja dat is nu zo. We hebben 'm zelf geëlektrificeerd. Klussen dus, bedenken hoe het moet gebeuren en leuk dat het gelukt is.

Heb je een tip voor anderen?

We hebben het al over clinics gehad. Er zijn nu weer meer leden en ook enthousiaste leden, misschien kunnen we dit dan weer eens oppakken...

Een tip voor anderen (een tip die uit de instructie voortkomt): Complimenteer anderen veel en vaak. Mijn Gea doet dat van nature veel en vaak en dat stimuleert altijd.

Wat vond je van dit interview? Heb je nog een vraag gemist?

Ik vond het wel grappig en ik vond het leuk om dingen te kunnen vertellen. Of ik een vraag gemist heb? Ik heb misschien wel een antwoord waar je een vraag bij kunt bedenken...

Willen jullie nu een borrel?